

ART

Teresa Mulet inunda el Pati de reflexions sobre el control i el pes de la violència

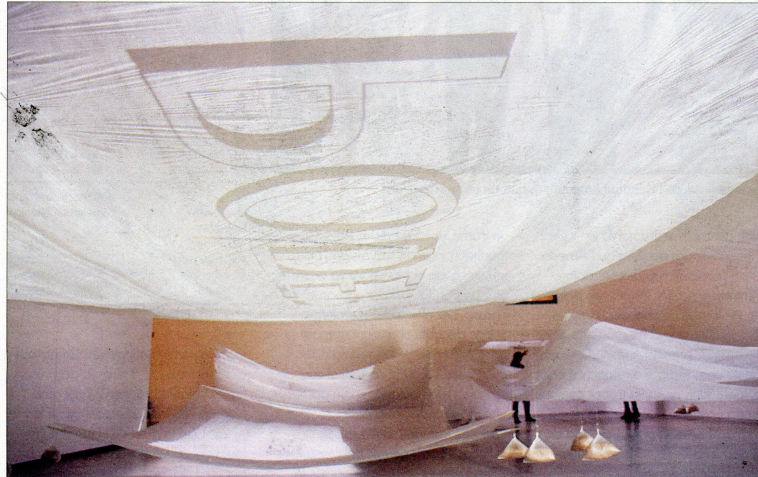
L'artista veneçolana, amb arrels ampostines, ha creat una peça suspesa en l'aire que ocupa tot l'espai central del Centre d'Art lo Pati

Amposta L. Bertomeu

L'art i la bellesa estètica són el vehicle que ha trobat l'artista veneçolana, amb arrels ampostines, Teresa Mulet, per a despertar consciències i invitar a la reflexió. Durant anys ha denunciat la situació de violència al carrer que viu Veneçuela i que l'han portat a emigrar a Catalunya i tornar als seus orígens genealògics. Ara, a través de l'exposició *Camps de control* al Centre d'Art lo Pati d'Amposta, posa també damunt la taula totes les problemàtiques del delta de l'Ebre i que s'amaguen darrere l'"aparent serenitat dels camps d'arròs".

"La bellesa és l'única manera d'aturar-te davant del problema. Si veus imatges desagradables, fuges i no et pares a reflexionar", diu Mulet, per això ha representat artísticament 18 anys de violència al carrer a Veneçuela a través de piles de paper i rotllos de paper-comptable. Entre 1999 i 2018 hi ha hagut prop de 300.000 morts violentes al país sud-americà i Mulet ha recollit en fitxes de paper màcula cadascuna d'estes morts. Un paper, un mort, i així fins a 1,5 tones de paper emprat per a representar el pes de la violència a Veneçuela. **"Sempre utilitzo paper màcula, paper de rebuig de les impremtes, perquè són morts tacades per la violència"**, explica Mulet, que ha tingut "seriosos" problemes per a produir l'exposició al Pati, ja que al territori no hi ha cap impremta que produísca este volum de paper màcula i és que cal tindre en compte que les 300.000 morts de Veneçuela, apilades una sobre l'altra, superen els 30 metres d'alçada.

Estes piles de paper o l'exercici de sumar 1+1 per cada mort (un exercici que ha omplert 50 rotllos de paper comptable de 40 metres cadascun), **"et dona una noció del volum de morts que hi ha hagut a Veneçuela en un període de 20 anys. Les xifres són enormes i per desgràcia totes les famílies tenim un**

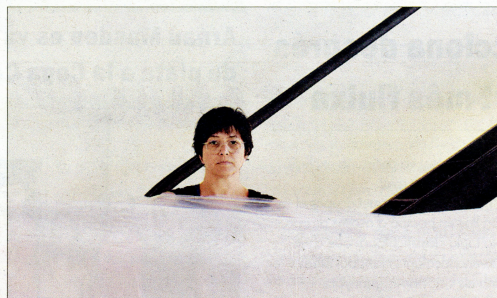

La instal·lació 'Camps de Control' ocupa un espai central a l'exposició de Mulet al centre d'Art lo Pati. / ROSER ROYO

mort casa". Mulet ha representat tota esta violència a través de la sèrie de treballs *Ejercicio volumen*, *Ejercicio contable* i *Ejercicio informe* que va iniciar l'any 2011 a Veneçuela i que ara es podran veure al Pati.

Denunciar la situació de violència que viu Veneçuela va obligar Teresa Mulet a abandonar el seu país i fer el camí invers que fa 70 anys van fer el seu pare -amb 15 anys- i els seus iaïos deixant Amposta i el Delta, fugint de la penúria de la postguerra. El fet de tornar al Delta, ha connectat Mulet amb la seua història personal i ha reflexionat al voltant del **"doble camí d'anada i tornada"** que ha hagut de fer la seua família i com **"el Delta que ara és un paradís que el meu iaïo va abandonar perquè llavors Veneçuela era el paradís desitjat"**.

Durant este últim any, Mulet ha estat vivint a temporades a la residència artística de Balada per a produir l'exposició que este dissabte, 8 de novembre, s'inaugura al Pati. Mulet ha pogut seguir els diferents cicles del cultiu de l'arròs i el contacte amb el paisatge i els pagesos

L'exposició recupera treballs fets per Mulet (a la imatge) per a denunciar les morts violentes de Veneçuela. / R. ROYO

l'han portat a reflexionar sobre diferents qüestions que es plasmen en la instal·lació *Camps de control*, que ocuparà l'espai central de l'exposició del Pati. A través d'este treball Mulet recupera preocupacions i elements que han sigut constants en la seua investigació i reflexió artística com són els mecanismes de control, les fronteres, l'ambivalència del llenguatge o la violència i que ara ha focalitzat en el control dels recursos naturals del Delta: els sediments atrapats o el control i la ges-

tió de l'aigua -un dels fets que més l'ha impactat ha estat veure cadennats a les sèquies de reg per a controlar l'aigua que entra a cada camp-. Per a l'artista, tot això l'ha portat a pensar en la fragilitat del Delta i de Veneçuela i creu que al darrere hi ha la gestió i el control que s'exercix des del poder. **"Veneçuela era un país en el qual es vivia bé i va obrir moltes possibilitats a la meua família. Al Delta no hi ha un problema amb el paisatge o la natura, sinó en com està ges-**

tionat. És una dictadura d'un altre estil. Els poders actuen de la mateixa manera: el poder aniquila, impossibilita".

La peça que Mulet exposarà al Pati, creada expressament per a l'exposició, pretén recordar la fragmentació del Delta amb camps d'arròs. Es tracta de 6 panells quadrats de 5x4 metres suspesos en l'aire i de color blanc, que **"visualment recorda la sensació d'aigua"**. Perquè els panells es mantinguin plans, Mulet ha col·locat pesos, que són bosses plenes de fang i sediments del Delta. La peça està feta per a interactuar amb l'espectador que pot moure i agitar els panells que es mouen com si fos aigua. **"És una instal·lació penetrable, si l'espectador es manté a fora, l'aigua està en calma, però si s'hi entra estes aigües s'agiten"**, explica Mulet, que el que pretén explicar a través d'esta instal·lació **"és que si voleu agitar els controls ho hem de fer des de dins del mateix camp, si te'n surts, l'aigua torna a la calma. Per tant, el que vull dir és que si no t'involucres no passa res"**.

Mulet planteja una exposició que convida a la reflexió, **"ja que per a mi l'art ha de tindre este sentit crític i de reflexió, de fer-se preguntes"** i a través de *Camps de controls* pretén que **"ens adonem que tot està sota un control i que d'alguna manera hi hem de prendre part"**. Amb tot, esta invitació a la reflexió es fa des **"de la bellesa estètica"**, insistix Mulet.

L'exposició *Camps de Control* de Teresa Mulet al centre d'Art lo Pati s'inaugura este dissabte i es podrà visitar fins al 19 de gener. **"Teresa ha aconseguit inundar el Pati. No ho hem fet amb aigua, però sí d'una altra manera"**, assegura Aïda Boix, directora del centre d'Art. Mulet prové del món del disseny gràfic i des de fa molts anys explora la creació artística des d'un vessant de denúncia social. Ha exposat a diversos països i també a la Biennal de Venècia (2003) o a Arco (2018). ■